

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 22CoP/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121206073
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121206073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v právnej veci plnoletého dieťaťa (navrhovateľka) A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpená spoločnosťou: Palkovič advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Kapitulská 20, 917 01 Trnava, IČO: 47 255 609, proti osobe povinnej platiť výživné (otec): F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XXX, XXX XX H., zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária Lányiová, s. r. o., so sídlom Nám. sv. Michala 11, 920 01 Hlohovec, IČO: 47 258 535, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 38Pc/21/2021-249 zo dňa 22. septembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil výživné, ktoré je povinný platiť otec na plnoletú navrhovateľku zo sumy 130 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky s účinnosťou od 14.10.2021. Výrokom II. povolil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 14.10.2021 do 30.09.2022 vo výške 577,54 eura zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh. Výrokom III. vo zvyšku návrh zamietol. Týmto rozhodnutím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 11P/77/2016-82 zo dňa 24.01.2017 v časti určenia výšky bežného výživného na medzičasom plnoletú navrhovateľku a platobného miesta (výrok IV.). Výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.2 Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 62 ods. 1, 2 a 5, § 65, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon o rodine"), § 2 ods. 1, § 157 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len C. m. p.), § 217 ods. 1, § 232 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.).

1.3 Vecne dôvodil tým, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11P/77/2016-82 zo dňa 24.01.2017 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane výživou oprávnenej navrhovateľky z dôvodu jednak uplynutia viac ako piatich rokov od času ostatnej úpravy, ale najmä v súvislosti so začatím štúdia navrhovateľky na vysokej škole od 01.10.2021. Navrhovateľka ukončila štúdium na strednej škole v auguste 2019 a v období od 01.09.2019 do 08.08.2021 bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Od 01.10.2021 začala študovať na vysokej škole v dennej forme,

čo súd prvej inštancie posúdil ako prípravu na budúce povolanie. Navrhovateľka je už dospelá, má 22 rokov, čo znamená aj vyššie pravidelné výdavky oproti času ostatnej úpravy, kedy bola vo veku 17 rokov. K zvýšeniu výdavkov navrhovateľky na vysokú školu nedošlo v podstatnej miere, pretože s jej študijným odborom - verejná správa, je spojený najmä nákup študijnej literatúry, keď štúdium grafického dizajnu na strednej škole predstavovalo podľa názoru súdu vyššie výdavky. Navrhovateľka tak ako pri predchádzajúcom rozhodovaní, má zhoršený zdravotný stav, trpí celiakiou a pribudla jej laktózová intolerancia. Dôvodnosť zvýšenia výživného videl súd prvej inštancie najmä v uplynutí času od poslednej úpravy a zvýšených nákladoch navrhovateľky na stravu z dôvodu bezlepkovej a bezlaktózovej diéty. K zmene osobných pomerov u rodičov navrhovateľky nedošlo. Tak matka ako aj otec (povinný) žijú v spoločnej domácnosti s partnermi a ani jednému nepríbudla žiadna ďalšia vyživovacia povinnosť. Matka navrhovateľky je od 15.03.2022 zamestnaná. Dovtedy bola evidovaná na úrade práce, bez výplaty dávky v nezamestnanosti. Jej priemerný príjem zo zamestnania v čistom je vo výške 612,63 eura. Oproti predchádzajúcej úprave výšky výživného došlo na strane navrhovateľkinej matky k zvýšeniu príjmu o 66,40 eura. Navrhovateľkina matka má s partnerom spoločné dieťa, Lilien vo veku 13 rokov, ktorá oproti predchádzajúcej úprave vyrástla, čomu zodpovedajú vyššie výdavky. Povinný otec stále pracuje ako živnostník a vykonáva upratovacie a čistiace služby. Súd prvej inštancie považoval za účelové tvrdenie otca, že jeho príjem zo živnosti je vzhľadom na zlú situáciu na trhu z dôvodu pandémie nedostatočný a neumožňuje zvýšiť výživné na navrhovateľku. Podľa súdu je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem vo výške 900 eur (povinným uvádzaná fakturácia 1.200 eur po odrátaní povinných odvodov do sociálnej a zdravotnej poisťovne). Aj u otca potom došlo k zvýšeniu jeho príjmu oproti predchádzajúcej úprave (o 200 eur). Súd neprihliadal na skutočnosť, že by mal prispievať vo zvýšenej miere na chod domácnosti z dôvodu, že jeho partnerka má zdravotné problémy a nemôže pracovať. Uvedené tvrdenia otec nepreukázal. Súd neprihliadal ani na peňažný denník predložený za rok 2022 z dôvodu, že daňové priznanie sa podáva až po uzavretí účtovného roku k 31.12., čiže v tomto prípade je možné prihliadať len na daňové priznania podané povinným daňovému úradu za predchádzajúce roky. Zmena na strane otca nastala v tom, že jeho mladšia dcéra Sarah, pochádzajúca z jeho terajšieho vzťahu je tiež ako navrhovateľka staršia, študuje 2. ročník strednej školy, čím sa tiež zvýšili jej náklady na výživu. Otec navrhovateľke nad rámec bežného výživného neprispieva. Súd prvej inštancie za odôvodnené priemerné mesačné náklady na plnoletú navrhovateľku považoval celkovo sumu 420,65 eura (strava 250 eur, oblečenie a obuv 50 eur, hygiena a kozmetika 20, eur, lieky a vitamínové doplnky 10 eur, telefón 25 eur, cestovné 10 eur, školské potreby 10 eur, náklady na bývanie 45,65 eura: mesačne internet 5,90 eura + plyn 15 eur + elektrina 14,25 eura + voda 7,25 eura + odpad, daň, poisťka 3,25 eura). Zvýšené náklady má navrhovateľka najmä z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu, preto súd považoval za dôvodný výdavok na stravu vo výške 250 eur. Za odôvodnený výdavok považoval aj jednorazový nákup notebooku v sume 550 eur a zakúpenie študijných materiálov vo výške 135 eur, po rozpočítaní na 12 mesiacov: 57 eur. K výdavkom navrhovateľky na rehabilitáciu, ktoré prezentovala navrhovateľka na poslednom pojednávaní súd uvádza, že jej ešte nevznikli, pričom rehabilitácie navrhovateľka môže absolvovať aj v nemocnici, a tieto jej budú uhradené zo zdravotného poistenia. V súvislosti s určením výšky výživného súd vyhodnotil oprávnené výdavky dieťaťa a zárobkové a majetkové schopnosti rodičov, pričom poznamenal, že vyživovacia povinnosť prináleží obom rodičom. Prihliadal aj na skutočnosť, že povinný má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére Sarah, ktorá však vyrastá s ním v spoločnej domácnosti, a preto okrem finančného plnenia sa na jej výžive podieľa aj osobnou starostlivosťou. Vyššiu finančnú sumu je povinný poskytovať navrhovateľke aj z dôvodu jej horšieho zdravotného stavu pre potrebu zakupovania bezlepkovej a bezlaktózovej stravy. Zvyšok výdavkov navrhovateľky bude kompenzovať jej matka, ktorá je tiež povinná prispievať na jej výživu a spolu s rodinnými prídavkami (vo výške 30 eur mesačne) a kompenzačným príspevkom na stravu (39,40 eura mesačne) budú pokryté jej pravidelné odôvodnené výdavky. Súd prvej inštancie zvýšil výživné povinného otca od 14.10.2021, teda odo dňa podania návrhu, tak ako žiadala navrhovateľka, pričom vyčíslil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 14.10.2021 do 30.09.2022 (keď rozsudok bol vyhlásený dňa 22.09.2022 a splatnosť zvýšeného výživného je určená k 15. dňu v mesiaci) v sume 577,54 eura (2.078,77 eura - 1.501,23 eura). Otec mal za uvedené obdobie zaplatiť výživné vo výške 2.078,77 eura (pomerná časť za október 2021 vo výške 98,77 eura + za 11 mesiacov vo výške 1.980 eura; november 2021 až september 2022 po 180 eura, t. j. 11 x 180 eur), pričom v zmysle predchádzajúcej úpravy mal uloženú povinnosť za dané obdobie uhradiť výživné vo výške 1.501,23 eura. Vzniknutý nedoplatok na zročnom výživnom súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 30 eur mesačne splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd prvej inštancie tak rozhodol v

súlade s § 232 ods. 3 a 4 C. s. p., pričom zohľadnil výšku určeného výživného, majetkové pomery povinného otca a tiež skutočnosť, aby bol dlh zaplatený najneskôr do troch rokov.

1.4 O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 C. m. p., keď nezistil žiadne osobitné okolnosti na priznanie nároku na náhradu trov konania niektorému z účastníkov.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním v zákonnej lehote navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1 Navrhovateľka dôvodila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) o príjmoch otca a jeho schopnosti platiť výživné na navrhovateľku. Závery súdu prvej inštancie sú v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.), pretože pri niektorých výdavkoch, ktoré otec nevedel zdôvodniť, súd tieto výdavky posúdil ako výdavky predbiehajúce vyživovaciú povinnosť otca, resp. neposúdil ich ako výdavky nepredbiehajúce vyživovaciú povinnosť. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.), pretože súd vôbec neodôvodnil, prečo niektoré výdavky navrhovateľky krátil, prípadne vôbec neuznal. Súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C. m. p), pretože dostatočne neskúmal a nezistil skutočný stav veci.

2.2 Navrhovateľka vo svojom odvolaní poukázala na výdavky otca v sume 19.578,30 eura, pri ktorých otec nezdôvodnil, prečo by mali predbiehať vyživovaciú povinnosť. Objem jeho tržieb po odpočítaní odôvodnených výdavkov za rok 2021 je 25.172,14 eura (cca 2.097 eur mesačne), otec sa preto môže podieľať na plnení vyživovacej povinnosti voči svojim deťom na úrovni 420 až 630 eur (20-30% priemerného čistého príjmu rodiča). Je tak v jeho možnostiach prispievať na výživné navrhovateľky sumou 250 eur mesačne. Životná úroveň otca je vyššia ako deklaruje vo svojich vyjadreniach, okrem výdavkov na podnikanie otec financuje osobnú spotrebu priamymi výbermi z účtu v priemere 1.333 eur na mesiac. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal nepravdivými a účelovými tvrdeniami otca, ktorými mal záujem skresliť svoju ekonomickú situáciu a životnú úroveň.

3. Otec o svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté prvoinštančné rozhodnutie. Uviedol, že v prípade výdavkov na ktoré poukázala navrhovateľka vo svojom odvolaní, ide o výdavky, ktoré bolo nevyhnutné vynaložiť v súvislosti s jeho podnikaním. Pokiaľ navrhovateľka niekoľkokrát opakovala, že rodina otca vynakladá nie nevyhnutné náklady na život, podľa otca je to práve navrhovateľka, ktorá vynakladá nie nevyhnutné náklady na život, pretože si kupuje nadmerne drahé oblečenie, používa na svoje presuny autá, pije alkohol a často organizuje večierky, o čom predložil dostatok dôkazov, založených spise. Otec poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka bola od 1.9.2019 do 8.8.2021 vedená ako nezamestnaná na úrade práce a následne vyradená pre nespokojnosť. V tomto čase, po skončení stredoškolského štúdia, sa mohla zapojiť do pracovného procesu, čo neurobila. Ponúkol jej vtedy možnosť pracovať, túto možnosť odmietla. Jej nároky a argumenty voči otcovi sú neopodstatnené, účelové a zavádzajúce s cieľom od otca získať čo najvyššie výživné, aby si mohla udržať svoju nadštandardne vysokú úroveň.

4. Navrhovateľka v odvolacej replike opakovala svoje tvrdenia z odvolania s tým, že otec nepreukázal, že by jeho výdavky predchádzali jeho vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke, preto trvá na skutočnostiach uvádzaných v odvolaní. Poukázala na to, že je povinnosťou otca plniť si voči nej ako nezaopatrenému dieťaťu vyživovaciú povinnosť.

5. Otec v odvolacej duplike uviedol, že navrhovateľka je dospelá a má staršieho partnera, u ktorého býva a tento ju vydržiava. Nesúhlasí s tým, že je dieťaťom, ktoré sa nevie samo živiť. Nechce sa jej pracovať, ani brigádovať, len „študovať“, pričom prechádza z odboru na odbor, len aby nebola vylúčená zo štúdia.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 C. s. p. a § 7 ods. 1 C. m. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce viazaný rozsahom odvolania (§ 379 C. s. p. v spojení s § 65 C. m. p.) bez viazanosti dôvodmi podaného odvolania (§ 66 C. m. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je nedôvodné.

7. Predmetom prvoinštančného konania bol návrh plnoletej navrhovateľky voči otcovi na zvýšenie výživného zo sumy 130 eur na 250 eur z dôvodu podstatnej zmeny pomerov od ostatného určenia výšky vyživovacej povinnosti. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zvýšil výživné, ktoré je otec povinný platiť na plnoletú dcéru, zo sumy 130 eur na sumu 180 eur mesačne od 14.10.2021 a povolil mu zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom v sume 577,54 eura v mesačných splátkach po 30 eur. Návrh vo zvyšku zamietol.

8. Podľa § 157 C. m. p., rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

9. Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery (ods. 1). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (ods. 3).

10. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

11. Odvolací súd tu predovšetkým konštatuje, že z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov. Na to, aby odôvodňovala zmenu výšky výživného, musí ísť o podstatnú zmenu pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, a to či už na strane oprávneného dieťaťa, alebo osôb, ktoré majú povinnosť výživné platiť. Zmena pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je tak základnou a prvoradou skutočnosťou relevantnou pre posúdenie opodstatnenosti nároku navrhovateľky, dožadujúcej sa návrhom voči otcovi zvýšenia výživného. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto potrebné zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od ostatného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného.

12. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že o vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľke bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11P/77/2016-82 zo dňa 24.01.2017, ktorým súd zvýšil výživné na vtedy maloletú navrhovateľku (17-ročnú) zo sumy 100 eur na 130 eur mesačne. V tom čase bola navrhovateľka žiačkou strednej školy, trpela celiakiou. Obaja rodičia mali ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. Matka dosahovala priemernú čistú mzdu vo výške 546,23 eur a otec ako živnostník poskytujúci upratovacie služby dosahoval čistý príjem vo výške 840 eur. Uvedené skutočnosti sú pomermi navrhovateľky a jej rodičov - okolnosťami, dôležitými pre určenie výživného v čase ostatného rozhodnutia súdu, s ktorými je potrebné vykonať porovnanie pomerov daných v čase napadnutého rozhodnutia. Návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného bol súdu prvej inštancie doručený v októbri 2021, súd prvej inštancie rozhodol v septembri 2022. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2020 súd prvej inštancie zistil, že príjmy otca boli v roku 2020 vo výške 28.050,50 eura, výdavky vo výške 22.747,66 eura a základ dane vo výške 5.302,84 eura. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2021 súd zistil, že príjmy otca boli vo výške 41.492,35 eura, výdavky vo výške 35.898,51 eura a základ dane vo výške 5.593,84 eura. Matka navrhovateľky je v zamestnaneckom pomere od 15.03.2022 a jej priemerný čistý príjem za obdobie od marca 2022 do augusta 2022 je vo výške 573,35 eura. Navrhovateľka je od 01.10.2021 študentkou denného štúdia Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave. So štúdiom na vysokej škole má zvýšené výdavky aj z dôvodu zakúpenia notebooku a učebníc spolu vo výške 685 eur. Výdavky má zvýšené z dôvodu celiakie a laktózovej intolerancie, pričom jej matka poberá príspevok na kompenzáciu stravy z dôvodu celiakie navrhovateľky vo výške 39,40 eura. Býva v spoločnej domácnosti s matkou, jej partnerom a mladšou sestrou, ktorá pochádza z ich vzťahu. Nevlastní nehnuteľnosť. Bola vlastníčkou osobného vozidla značky Volkswagen Golf, ktoré počas konania predala za sumu 3.200 eur a zakúpila nové za sumu 3.800 eur. Na auto jej prispela stará matka. Za primerané a odôvodnené priemerné mesačné náklady navrhovateľky súd prvej inštancie ustálil sumu 420,65 eura.

13. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že ani u jedného z rodičov nie je možné konštatovať takú intenzívnu a podstatnú zmenu pomerov, oproti pomerom zisteným v ostatnom rozhodnutí o výživnom, ktorá by zvýšenie výživného na navrhovateľku odôvodňovala. Pokiaľ by súd aj konštatoval zmenu pomerov, išlo by o zmenu vyplývajúcu zo všeobecne známych skutočností, ktorými sú zvýšené životné náklady v súvislosti s aktuálnym nárastom cien potravín, energií, infláciou, ktorá nepochybne v porovnateľnej miere postihla oboch rodičov navrhovateľky. U oboch rodičov navrhovateľky nastal nepochybne nárast výdavkov aj v súvislosti s výživou ich maloletých detí pochádzajúcich z aktuálnych vzťahov. Uvedené skutočnosti napokon konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V súvislosti s vyššie opísaným rastom životných nákladov vzrástli aj životné náklady vzťahujúce sa na navrhovateľku a jej náklady vzrástli aj v súvislosti s vysokoškolským štúdiom. Tieto náklady súd prvej inštancie premietol do zvýšenej vyživovacej povinnosti otca o sumu 50 eur mesačne na 180 eur mesačne, ktorú aj odvolací súd, vzhľadom na okolnosti považuje za primeranú. Je potrebné zdôrazniť, že vyživovaciu povinnosť k plnoletej navrhovateľke majú rovnakou mierou obaja rodičia; matka navrhovateľky poberá rodinné prídavky na navrhovateľku, kompenzačný príspevok na stravu, pričom osobná starostlivosť matky o navrhovateľku nepredstavuje takú intenzitu ako v prípade maloletého dieťaťa, je preto potrebné, aby sa na výžive navrhovateľky podieľala aj finančne. Odvolací súd vyslovuje aj ten svoj názor, že bežné výživné nepredstavuje aritmetický súčet vynaložených nákladov, ale sumu, ktorá má pokryť odôvodnené potreby navrhovateľky, pričom je limitované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi jej otca. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že porovnaním schopností, možností a majetkových pomerov jej otca s týmito pomermi v čase ostatného rozhodnutia preukázane skutočná výrazná zmena nenastala, pričom je potrebné súčasne zdôrazniť, že nejde o revíziu ostatného rozsudku o výživnom, ale o zistenie, či nastala výrazná zmena v pomeroch odôvodňujúca zvýšenie výživného. Odvolací súd tiež súhlasne so súdom prvej inštancie nezistil nepomer životnej úrovne navrhovateľky a jej otca. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 650/15, ktorý v prostredí slovenského súdnictva formálne nie je najvyššou súdnou autoritou v zmysle Civilného sporového poriadku, s jeho myšlienkovými pochodmi a závermi sa však odvolací súd v preskúmvanej veci stotožňuje. Podľa tohto nálezu rovnaká životná úroveň neznamená, že deti musia mať k dispozícii rovnaké množstvo finančných prostriedkov ako rodičia. Zhodu v životnej úrovni medzi rodičmi a deťmi je potrebné hľadať predovšetkým v samotnom spôsobe života, využívaní kultúrnych, športových a spoločenských možností. Rovnaká životná úroveň musí dieťaťu umožňovať žiť takým štýlom života, ktorý by ho pri porovnaní s ostatnými členmi rodiny nevylučoval z jej celku alebo ktorý by nevytváral neodôvodnené rozdiely medzi rodičmi a deťmi. Zmyslom právnej úpravy výživného je zaistiť dieťaťu porovnateľné podmienky s tými, aké by malo, ak by rodičia žili spolu a riadne sa o dieťa starali.

14. Odvolací súd tak dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vykonal dokazovanie zamerané na zistenie, či sa od ostatného zvýšenia výživného na navrhovateľku podstatným spôsobom zmenili pomery tak, že je dôvodné zvýšenie výživného. Vykonané dokazovanie súd prvej inštancie správne vyhodnotil, správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite, logicky, podrobne aj presvedčivo odôvodnil. Dôvody odvolania navrhovateľky odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnené. Rozsudok súdu prvej inštancie preto ako vecne správny potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 C. s. p.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol použitím ustanovenia § 396 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď odvolací súd nezistil vo veci okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé náhradu trov konania niektorému z účastníkov priznať v zmysle § 55 C. m. p..

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p.) prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).